

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Ex euangelio secundum Ioannem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

*nuit manum eius, & surrexit puer-
la. Cur quæso, dum puellæ vitam
restituit, non fuit contentus ver-
bo, ut in Lazari exsuscitatione;
sed manum præterea illius appre-
hendit? nempe ut ostenderet, cor-
pus suum viuificum esse: est enim
corpus vitæ. Quamobrem unio
Verbi cum carne naturalis & ve-
ra est, non secundum solam per-
sonarum coitionem, vel nudam
fausti nominis attributionem,
aut voluntatum concordiam, si-
ue simplicem coniunctionem, ut
quidam imperite nugantur.*

*Ex euangelio secundum
Ioannem.*

*Iean. c. 6.
v. 27.*

OPERAMINI non cibum qui
perit, sed qui manet in vitam
eternam, quem Filius hominis da-
bit vobis. hunc enim Pater signauit
Deus. Cibum nobis impertitus
est Filius hominis manentem in
vitam eternam, nimirum suam
carnem: est enim ea viuifica. Iam
quomodo is Deus non est, qui per
propriam quoque carnem viuifi-
care potest, quique Deo & Patri
per omnia æqualis est? Hoc enim
insinuat, dum a Deo obsignatum
se pronuntiat. Etenim obsigna-
tionis vocabulum expressam si-
militudinem indicat. Quemad-
modum enim si quis aureum, aut
alterius cuiusvis materię sigillum
ceræ impresserit, totam omnino
sigilli illius effigiem inducit: ita
Deus Pater quoque expressam,
conspicuam, essentialeaque na-
turae suæ figuram in Filio habet.
Atque istud est, quod se a Patre
obsignatum affirmet.

Ex euangelio secundum Lucam.

*Iean. c. 11.
v. 43.*

EXVSCITAVIT Christus
Lazarum, tum archisynago-

*ēprātōtē tñs χρόs αιτηs, καὶ ἦp-
επ τὸ κορεῖσθαι.] Μιὰ ἡ μὴ μᾶλλον<sup>ΑΝΝΟ
ΧΡΙΣΤI
43.</sup>
ώς ἔτi τὸ Λαζαρου ὑπέσθη λόγω
τεῖς τῶν διάτασιν τὸ κορεῖσθαι,
κορεῖσθαι δὲ καὶ τῆς χρόs αιτηs; ἵνα
δεῖξῃ ζωοποιὸν τὸ αὐτὸν σῶμα
χαράζει ζωῆς, ἐποῦ φιστή μᾶλ-
λον καὶ θλητῆς οὐ ἔνωσι οὐ τεῖς τῶν
σερκα τὸ λόγου, καὶ οὐ, καθά φα-
σιν ἡξάμετίας ινές, οὐ διὸ μόνοις
πεποιηκατα πεφωποῖς, οὐ καὶ ψυ-
χλῷ διφυμίαν, καὶ θέλησιν, οὐ τοις ου-
άφεσιν ἀπλάσις.*

*Εκ τῆς κατ' Ιωάννην δια-
γελίου.*

EΡΓΑΖΕΣ ΘΕ, Φιστή, μὴ τὸ
βερθσιν τὸ χπολυμύρια, διὰ
τὸ βερθσιν τὸ μδύσας εἰς ζωὴν αἰώνιον,
ιαὶ οὐδὲ τὸ μδέσθησην οὐ μηδὲν. Σ-
τον γέδο πατήρ ἐσφεργίσεν οὐ θεός.]
βερθσιν οὐ μηδὲν δέδωκεν οὐδὲ τὸ αὐτὸν
που τὸ μδύσας εἰς ζωὴν αἰώνιον, δηλο-
ντον τὸ σερκα αὐτὸν καὶ γαρ έστι ζωοποι-
ός. εἴτα πῶς η θεός η ζωοποιεῖν διαδί-
μρος καὶ διὰ τὸ ιδίας σερκας, έποκας τὸ
καὶ πατήτα τῷ θεῷ καὶ πατήρ; Στο γέδο
δηλοῦσι τὸ ἐσφραγίδης λέγειν αὐτὸν
θρά τὸ θεός, τὸ ἐσφραγίδης ουμάρον.
Σε τὸ ἀκριβεῖτον ἐμφέρεται. οὐσιεργέδο εἰ
κηρύξεις ἐμπήξεις ἐσφραγίδης ζευσοῦ, η
γεννητὸς ἐπέρας ὑλης πεποιημύρια, δι-
λιστὸς ὅλης τὸ ἐαυτὸν ἐμφέρειν σιον-
μάργεν. εἴτα καὶ οὐ θεός καὶ πατήρ τὸ τὸ
ἐαυτὸν Φύσεως χρακτήρας οὐσιωδῆς
ἐμπεποντας ἐχει τῷ ιψῳ καὶ τῷ θεῷ τὸ
ἐσφραγίδης λέγειν αὐτὸν θρά τὸ πατήρ.

Εκ τῆς κατ' Λουκᾶν διαγελίου.

HΓΕΙΡΕ τὸ Λαζαρον οὐ Χε-
ιστός, τὸ τὸ δεχομαγάρην